

Grinder (Afbrydelse af Berg). Ja, det ærede Medlem fra Vejle (Berg) morer sig, og jeg vil da sige ham, at for det ærede Medlem fra Vejle vilde det passe ganske anderledes, om han udfastede en saadan Sigteelse, og han kunde gøre det anderledes, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds. Naar det ærede Medlem fra Vejle vil sige os for Opgivelses-Politik, kan han i et Øjeblik faa Suffertoldens Ophævelse forandret til en Ret Vindser, faa det frie O gjort til en Førstefødselsret, og naar vi have faaet Oloven og dermed Søltojet, faa siger han, at vi have opgivet Grundloven! Saaledes kan det ærede Medlem faa det til at se ud, men det kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds ikke faa godt. Derfor er det, at jeg tør mene, at det ikke har været alvorligt ment, hvad han sagde, men at det kun har været en behagelig Spøg. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at det ærede Medlem kom med nogle Betragtninger, som gjorde mig lidt betænkelig, idet jeg syntes, at de laa helt langt fra Venstres tidligere Stilling og Opfattelse. Den første Betragtning have vi hørt for mange Aar siden af daværende Finanzminister Krieger, nemlig at alle gamle Skatter ere gode, men derimod ikke de nye. Dette have vi fra vor Side altid protesteret imod, fordi vi have betragtet hele vort Skattesystem, baade det direkte og det indirekte, som et slet System, som vi gerne vilde komme til en Forandring af, og jeg ser slet ingen Forskel paa den Betragtning, vi have nu, og paa den, vi havde den Gang. Jeg skal ikke komme ind paa de statistiske Oplysninger, som det ærede Medlem gav, kun Konklusionen, han drog af dem, skal jeg se paa; thi de statistiske Oplysninger om Sukkerforbruget synes helt at skulle omstødes af de faa Beregninger, som man allerede har fra Forbrugsforeningerne, idet det nemlig lader til, at det, som det ærede Medlem regner til en Husmandsfamilie for et Aar, er pr. Individ i Stedet for pr. Familie. Man regner i Forbrugsforeningerne baade i Tyn og Sylland 16—20 Pd. pr. Individ i en Husmandsfamilie, og det vil give et andet Regnestykke; men det skal jeg ikke opholde mig ved, fordi de statistiske Oplysninger, vi nu have i dette Spørgsmaal, ere ikke i Øjeblikket tilstrækkelige. Den Konklusion, som det ærede Medlem nærmest drog deraf, var den, at det Beløb, som vi lettede for disse mindre Bemidlede, for Husmændene og Arbejderne, vilde være ingen Ting mod, hvad man saa lettede for de bedre stillede; det vilde blive flere Gange fordoblet. Det er meget rigtigt; men hvor i al Verden skulde vi komme til en Toldrevi-

sion, undtagen vi netop maa komme dertil, at vi maa lette det større Forbrug sammen med det mindre. Det gælder nemlig om, at vi maa gøre det saaledes, at de Forbrugsartikler, som alle skulle have, Samfundet igennem, blive saa billige som vel muligt. Naar vi gøre det, staa vi paa Venstres gamle Standpunkt. Altsaa vi tage nu Sukkeret; en anden Gang tage vi Ris, Petroleum osv. Forholdet vil være det selv samme. Den ene bruger maatte 10 Gange saa meget som den anden, og hans Lettelse bliver derved 10 Gange saa stor. Skulde man da nu lade være at lette for de smaa for ikke at komme til at lette for de store Forbrugere? Det minder mig om en Fortælling, jeg en Gang har hørt om, hvorledes en Mand fik indrømmet, at han maatte forlange alt, hvad han ønskede i Verden, men kun saaledes, at hans Nabo, hans bitreste Uven, skulde have det dobbelte. Saa forlangte Manden, for rigtig at kunne give sin Forbitrelse mod Naboen Lust, at hans eget ene Øje skulde stikkes ud, for saa fik Naboen begge sine stakne ud. Skulde vi nu tænke saaledes, at den lille Forbruger skulde give Afald på sin Lettelse for, at den store Forbruger ikke skulde faa sin? Nej, naar vi nedsætte Tolden paa Forbrugsartikler for en Forbruger, han være stor eller lille, bliver Spørgsmaalet, hvilket Afavn vil det i sin Tid give i Statskassen, og paa hvilken Maade skulle vi da dække dette Tab? Og saa have vi tilbage det, som altid har været Venstres gamle Standpunkt at dække Tabet gennem almindelig Formue- og Veligheds-Skat eller Indkomst-Skat, hvorledes man nu vil falde den. Det er den Betragtning, der har været gældende indenfor Venstre, og jeg ser ikke nogen Grund til at komme bort fra den nu. (Berg: Ja, lad os saa begynde med det!) Det er ogsaa det, vi nu ville begynde med. Vi ville lette Forbrugsartiklerne saaledes, at Tolden kommer over paa Artikler, hvor Byrden ikke føles i den Grad, som den føles for Tiden. Krigstoldskatten faa vi derved over fra de vigtige Forbrugsartikler, og naar vi saa komme til en Toldforhandling om de andre Ting, som Petroleum og Kul og alle den Slags vigtige Artikler, saa sige vi til Ministeriet: „Kunne I ikke taale det Afavn; vær saa artig, saa er her en Indkomstskat“. Det vil sige, hvis vi kunne sige os selv, at Ministeriet ikke kan taale det Afavn. Et Ministerium, som kaster Bengene omkring uden Bevilling til Ting, som vi andre endogfaa maa anfæ for skadelige, vil selvfølgelig ikke gaa ind under en saadan Betragtning. Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds